

къмъ прѣвѣрзочния пунктъ, а когато забѣлѣжилъ обходнитѣ турски колони, заровилъ се подъ кръстцитѣ, подъ които прѣседялъ цѣли два дѣня, като останалъ безмѣлвенъ свидѣтель на звѣрствата и ужаситѣ, извършени отъ Турцитѣ надъ нашитѣ ранени. На 3-я дѣнь, като съглежда, че Турцитѣ не се виждатъ на около, измъкналъ се исподъ кръстцитѣ и като забѣлѣзалъ, за негово щастие, единъ Българинъ, който бѣгалъ отъ Стара-Загора, помолилъ му се да му помогне и, по тоя начинъ, Ивановъ пристигналъ въ Хайнъ-Къой, отъ гдѣто и билъ испратенъ по нататѣкъ

Октомврий м-цъ прѣкарахме на позицията, както и Септемврий, тихъ и спокойно, като се изключи фалшивата тревога на 12 — срѣщу 13 сѣщи — мѣсецъ. На 12 Октомврий се бѣ получило въ щаба на опълчението извѣстие отъ корпусния шабъ, че Турцитѣ се готвяли да ни нападнатъ на Зелено-Дърво и за туй се заповѣдваше да се взематъ потрѣбнитѣ мѣрки, за да се отблъсне противника. Вслѣдствие на това съобщение Генералъ Столѣтовъ привика дружиннитѣ командири и имъ се съобщи за прѣдстоящото на утрѣшния дѣло. Дружиннитѣ командири въ своя редъ привикаха ротнитѣ си командири и имъ дадоха нуждната заповѣдъ. Слѣдъ това на бивуака закипнѣ работа. Раздавахъ се патрони и сухари, пушкитѣ се прѣглеждаха и кухнитѣ се снеса отъ позицията. Съ една рѣчь готвѣхме се да срѣшнемъ противника, както трѣбва. Но противника, както на слѣдующия, така и на послѣдующитѣ дѣни, не се яви и ний пакъ си заживѣхме тихо и мирно въ нашитѣ влажни колиби.

Съ настѣпванието на Ноемврий мѣсецъ настанаха и страшнитѣ зимни студове, отъ които, както се казва, дърво и камѣкъ се пукаше. Нашия отрядъ горѣ на Шипка търпѣше страшни загуби, но загуби не отъ неприятелскитѣ куршуми и гранати, а отъ студътъ. Монотонността на нашия животъ си оставаше все сѣщата. Никакви особенни случки, или събития не приживѣвахме. На 7 Ноемврий само се посѣживихме, като се получи отъ главната квартира телеграмма, съ която се извѣстяваше за втората блѣстателна по-